

外公是棵山楂树

注音版

冰心儿童文学新作奖、陈伯吹儿童文学奖获奖作家

北董 / 著

浙江出版联合集团
浙江少年儿童出版社

外公是棵山楂树

注音版

冰心儿童文学新作奖、陈伯吹儿童文学奖获奖作家

北董 / 著

图书在版编目(CIP)数据

外公是棵山楂树 / 北董著. —杭州: 浙江文艺出版社, 2015.4

(获奖作家童话精品)

ISBN 978-7-5339-4207-6

I. ①外… II. ①北… III. ①童话—中国—当代
IV. ①I287.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2015)第 067473 号

责任编辑 沈路纲

内文绘图 应妮慧

封面绘图 陈丽婷

装帧设计 吕翡翠

外公是棵山楂树(注音版)

北董 著

出版 浙江文艺出版社

地址 杭州市体育场路 347 号

邮编 310006

网址 www.zjwycbs.cn

经销 浙江省新华书店集团有限公司

制版 杭州天一图文制作有限公司

印刷 杭州富春印务有限公司

开本 880 毫米×1300 毫米 1/32

印张 5.625

印数 0001-8500

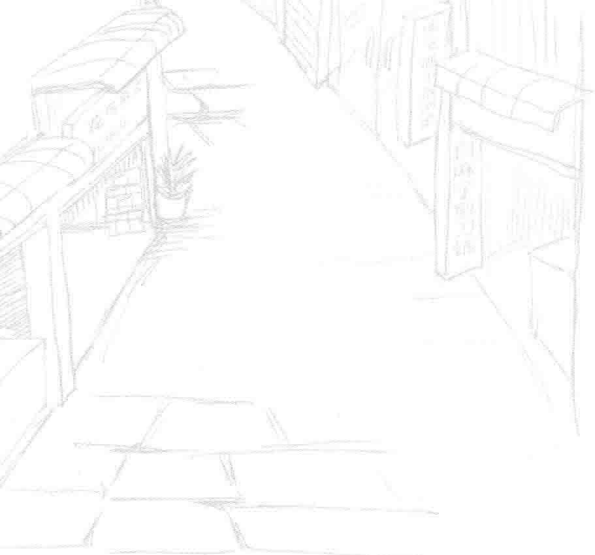
版次 2015 年 4 月第 1 版 2015 年 4 月第 1 次印刷

书号 ISBN 978-7-5339-4207-6

定价 18.00 元

版权所有 违者必究

(如有印装质量问题,请寄承印单位调换)

目录

- 001 / 小 序 莫名其妙,一棵古树飞走了
- 005 / 第一章 妹妹失踪,格子经常来许愿
- 017 / 第二章 甘当外公,老银杏树动了心
- 030 / 第三章 借口失忆,冒牌外公常漏嘴
- 055 / 第四章 休论软硬,反正是个“倔老头”
- 068 / 第五章 格子吃惊,山楂树外公发怒
- 077 / 第六章 鸾翔凤翥,外公书法震全城
- 084 / 第七章 力大无穷,魔力来自我是树

096 /	第八章	一篇作文,刺痛后妈一颗心
112 /	第九章	搜索神器,一架靶向望远镜
132 /	第十章	黑心白面,狐路萨丹丐帮头
139 /	第十一章	咫尺天涯,外公心切落魔掌
146 /	第十二章	急中显身,外公是棵山楂树
169 /	尾 声	意外深情,秋老师的亲笔信

xiǎo xù

小序

mò míng qí miào yī kē gǔ shù fēi zǒu le

莫名其妙，一棵古树飞走了

zhè shì bā jiǎo chéng yī gè pǔ pǔ tōng tōng de zǎo chen què yǒu yī
这是八角城一个普普通通的早晨，却有一个
gè lìng rén chī jīng de xiāo xī xùn sù chuán kāi
令人吃惊的消息迅速传开：

běn chéng de zhèn chéng zhī bǎo yī kē bā bǎi jiǔ shí suì de
本城的“镇城之宝”——一棵八百九十岁的
lǎo yín xìng shù zuó yè shī zōng le
老银杏树——昨夜失踪了。

fán shì qù guo bā jiǎo chéng de rén dōu zhī dào shān bǎn dà jiē zhōng
凡是去过八角城的人都知道，舢板大街中
xīn gōng yuán lì yǒu yī kē lǎo yín xìng shù bèi liè wéi shěng zhòng diǎn bǎo hù
心公园里有一棵老银杏树，被列为省重点保护
wén wù shù gàn yào shí duō gè rén shǒu lā shǒu cái néng gòu wéi lǒng shù guān
文物。树干要十多个人手拉手才能够围拢，树冠
zhē dì chāo guò bàn mǔ zhī yè fēi cháng fán mào lǎo yín xìng shù zhōu wéi jiàn
遮地超过半亩，枝叶非常繁茂。老银杏树周围建
yǒu yī gè fāng xíng de bù xiù gāng zhà lan zuò wéi jìn zhǐ yóu kè pān yuè de
有一个方形的不锈钢栅栏，作为禁止游客攀越的
léi chí duì lǎo yín xìng shù jìn zhe bǎo hù zé rèn zhà lan shàng guà zhe
“雷池”，对老银杏树尽着保护责任。栅栏上，挂着

外公是棵 山楂树

yī kuài pái zi xiě zhe
一块牌子，写着：

yín xìng shù bié míng bái guǒ shù gōng sūn shù zuì gǔ lǎo de
银杏树，别名白果树、公孙树，最古老的
jié yí zhí wù sù yǒu huó huà shí zhī chēng cǐ shù shù líng bā
子遗植物，素有“活化石”之称。此树树龄八
bǎi jiǔ shí nián jiàn zhèng le sòng yuán yǐ lái yī qiān yú nián de rén
百九十年，见证了宋元以来一千余年的人
shì cāng sāng
世沧桑。

bù zhī cóng hé nián hé yuè qǐ lǎo yín xìng shù bèi rén men dāng zuò le
不知从何年何月起，老银杏树被人们当作了
xǔ yuàn shù yī nián sì jì bù lùn hán shǔ yǒu hěn duō rén lái dào shù
许愿树。一年四季，不论寒暑，有很多人来到树
xià mò mò de xǔ xià yī gè yuàn wàng rán hòu bǎ yī gēn hóng bù tiáo hé
下，默默地许下一个愿望，然后把一根红布条和
tā de qián chéng qī pàn yī qǐ jì zài lán gān shàng lán gān shàng mì mì má
他的虔诚期盼一起系在栏杆上。栏杆上密密麻
má de jì zhe hóng bù tiáo xǔ duō hóng bù tiáo zài suì yuè de fēng yǔ zhōng
麻地系着红布条，许多红布条在岁月的风雨中
jiàn jiàn tuì sè xiǔ làn ér xīn de hóng bù tiáo yuán yuán bù duàn de bǔ chōng
渐渐褪色、朽烂，而新的红布条源源不断地补充
jìn lái gěi zhè dào fēng jǐng zēng tiān zhe bù jié de huó lì
进来，给这道风景增添着不竭的活力。

ràng rén bǎi sī bù jiě de shì ruò dà yī kē gǔ shù bèi dào jū rán
让人百思不解的是，偌大一棵古树被盗，居然
méi liú xià yī diǎn wā jué de hén jì méi wā kēng méi pò tǔ méi yǒu
没留下一点挖掘的痕迹——没挖坑，没破土，没有

duàn zhī méi yǒu cán yè shù xià yuán yǒu de jīn sī cǎo zhǎng de hǎo hǎo
断枝，没有残叶，树下原有的金丝草长得好好
de méi bèi fān dòng huì shì shén me rén zuò de àn ne zěn me rú cǐ
的，没被翻动。会是什么人作的案呢？怎么如此
gān jìng lì luò ne
“干净利落”呢？

bā jiǎo chéng diàn shì tái bō chū le yī zé xún shù qǐ shì
八角城电视台播出了一则寻树启事：

wǒ chéng gǔ yín xíng shù zuó yè bèi dào wàng guǎng dà shì mǐn
我城古银杏树昨夜被盗，望广大市民
jī jí tí gōng xiàn suǒ xié zhù jīng fāng pò àn wǒ men yán sù jǐng
积极提供线索，协助警方破案。我们严肃警
gào bù fǎ fēn zǐ gǎn jǐn zì shǒu rèn zuì zhēng qǔ kuān dà chǔ
告不法分子，赶紧自首认罪，争取宽大处
lǐ rú guǒ huái yǒu jiǎo xìng xīn lǐ zhí mí bù wù yī dìng yán chéng
理。如果怀有侥幸心理，执迷不悟，一定严惩

外公是棵
山楂树

bù dài
不贷!

xún shù qǐ shì lián bō le liǎng tiān jì wú rén tóu àn zì shǒu yě
寻树启事连播了两天,既无人投案自首,也
wú rén tí gòng yǔ gāi àn xiāng guān de zhū sī mǎ jì
无人提供与该案相关的蛛丝马迹。

niǎo r fēi guò qù hái yǒu gè yǐng r ne
“鸟儿飞过去还有个影儿呢!”

yú r yóu guò qù hái yǒu dào bō wén r ne
“鱼儿游过去还有道波纹儿呢!”

rén men yì lùn fēn fēn
人们议论纷纷。

yī gè jiào gé zǐ de shí suì nán hái bǎ yī gēn xì xì cháng cháng
一个叫格子的十岁男孩,把一根细细长长
de mǎ lián cǎo yè jì zài lán gān shàng wèn dào
的马莲草叶系在栏杆上,问道:

lǎo yín xìng shù yé ye nǐ qù le nǎr a jīn tiān wǒ xiàng
“老银杏树爷爷,你去了哪儿啊?今天,我向
shéi xǔ yuàn ràng wǒ diǎn zǐ mèi mèi zǎo zǎo huí jiā ne
谁许愿让我典子妹妹早早回家呢?”

nán hái yǎn jīng lǐ yì chū le yíng yíng de lèi huā
男孩眼睛里溢出了莹莹的泪花……

dì yī zhāng

第一章

mèi mei shī zōng gé zi jīng cháng lái xǔ yuàn

妹妹失踪，格子经常来许愿

dì sān tiān zǎo shàng bā jiǎo chéng qǐ zǎo de rén hū rán fā xiàn lǎo

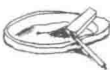
yín xīng shù jū rán yòu huí dào le yuán dì yī rán ào lì zài bù xiù gāng zhà
lan lì tā xiàng gēn rén men kāi le gè wán xiào shì de bié dà jīng xiǎo guài
ma zhè bù wǒ lǎo tóu yòu huí lái la
嘛，这不，我老头又回来啦！

ràng rén bù jiě de shì ruò dà yī kē gǔ mù guī wèi jū rán méi liú

xià yī diǎn wā jué de hén jì méi wā kēng méi pò tǔ méi yǒu duàn
zhī méi yǒu cán yè shù xià yuán yǒu de jīn sī cǎo zhǎng de hǎo hǎo de méi
枝，没有残叶，树下原有的金丝草长得好好的，没
bèi jīng dòng
被惊动。

dàn shì rén men fā xiàn lǎo yín xīng shù de yè zi qì sè bù tài hǎo

le yǒu dà yuē sì fēn zhī yī de yè zi gān le biān r xiǎn de àn àn
了，有大约四分之一的叶子干了边儿，显得黯淡、

外公是棵 山楂树

pí juàn niān wěi zhè ràng rén xiǎng qǐ lǚ tú láo dùn de lǚ kè nán dào lǎo
疲倦、蔫萎。这让人想起旅途劳顿的旅客，难道老
yín xìng shù zuò le yī cì tiáo tiáo yuǎn yóu bù chéng
银杏树做了一次迢迢远游不成？

jìn guǎn rú cǐ qián lái xǔ yuàn de rén men yòu luò yì ér zhì shàn
尽管如此，前来许愿的人们又络绎不绝。善
nán xìn nǚ zhōng jì yǒu běn chéng de jū mín yě yǒu wài lái de yóu kè
男信女中，既有本城的居民，也有外来的游客。

nán hái féng gé zǐ yǎng wàng zhe shù shāo xīn lǐ wèn dào lǎo yín xìng
男孩冯格子仰望着树梢，心里问道：“老银杏
shù yé ye nǐ qù le nǎr a nǐ shì bù shì yǒu le mó fǎ ya wǒ
树爷爷，你去了哪儿啊？你是不是有了魔法呀？我
jiù shì bù míng bai nǐ zěn me lái qù méi hén jì ne tā bǎ yī tiáo mǎ
就是不明白，你怎么来去没痕迹呢？”他把一条马
lián cǎo yè jì zài lán gān shàng dà shēng niàn dào lǎo yín xìng shù yé ye
莲草叶系在栏杆上，大声念道：“老银杏树爷爷，

kuài ràng diǎn zǐ huí lái ba

快让典子回来吧！”

zì cóng mèi mèi diǎn zǐ shī zōng hòu gé zǐ jī hū tiān tiān lái xǔ

yuàn tā méi yǒu hóng bù tiáo tā měi cì xǔ yuàn dōu zài lán gān shàng jì yī

gēn mǎ lián cǎo yè xǔ yuàn de rén dà dōu bù kěn bǎ huà shuō chū lái ràng wài

rén tīng dào yǒu rén qī dài shēng guān yǒu rén xī wàng fā cái yǒu rén

kě wàng hūn yīn měi mǎn yǒu rén zhāo jí shēng ér yù nǚ yǒu rén zhù yuàn zì

jǐ gāo kǎo dé zhòng dōu bǎ mì mì cáng zài xīn lǐ gé zǐ zé yǔ

zhòng bù tóng tā měi cì lái xǔ yuàn dōu dà shēng de niàn chū shēng lái :

diǎn zǐ huí lái ba diǎn zǐ a nǐ tīng jiàn le ma
“典子，回来吧！典子啊，你听见了吗？”

diǎn zǐ tīng jiàn méi tīng jiàn bù dé ér zhī lǎo yín xìng shù yé ye shì

tīng jiàn le lǎo yín xìng shù yé ye yǐ jīng bǎ gé zǐ xǔ de yuàn jì zài xīn

lǐ lǎo yín xìng shù yé ye xīn téng gé zǐ gé zǐ zhēn shì gè hǎo gē ge

mèi mèi diǎn zǐ xiǎo gé zǐ liǎng suì tā huàn yǒu xiān tiān xìng diān xián bìng

mā ma zài shì de shí hou cóng zǎo dào wǎn máng zhe zài chāo shì lǐ

gǎi kù jiǎo jiù yóu wài gōng bēi zhe diǎn zǐ pǎo le xǔ duō yī yuàn hé xǔ

duō sī rén zhěn suǒ jīng guò le gè zhǒng gè yàng de yào liáo hé lǐ liáo shì

外公是棵 山楂树

guo le gè zhǒng gè yàng de suǒ wèi mǐn jiān mì fāng diǎn zǐ de bìng méi néng
过了各种各样的所谓民间秘方，典子的病没能
zhì hǎo hòu lái wài gōng bìng le wài gōng zài shū fǎ dà sài bǎn jiǎng yí shì
治好。后来，外公病了。外公在书法大赛颁奖仪式
shàng yūn dǎo le tā jiù yūn dǎo zài lǐng jiǎng tái shàng jīng qiǎng jiù wài gōng
上晕倒了，他就晕倒在领奖台上。经抢救，外公
dào shì zǒu chū le zhòng zhèng jiā qiáng hù lǐ bìng fáng bǎo zhù le xìng mìng
倒是走出了重症加强护理病房，保住了性命。
què cóng cǐ rén bù lí yào ér qiě měi zhōu yào zuò yī cì tòu xī wài gōng
却从此人不离药，而且每周要做一次透析。外公
zài yě bēi bù dòng diǎn zǐ le wài gōng yě wú fǎ jiē sòng gé zǐ shàng xià
再也背不动典子了。外公也无法接送格子上下
xué le wài gōng zhí yì ràng bà ba mā ma jì xù wèi diǎn zǐ zhì bìng tā
学了。外公执意让爸爸妈妈继续为典子治病，他
shuō wǒ kě yǐ bù huó wǒ lǎo le ma diǎn zǐ kě bù néng bù zhì hǎo
说：“我可以不活，我老了嘛，典子可不能不治好！”

mā ma jiù cí diào le gǎi kù jiǎo de gōng zuò yī biān cì hòu wài
妈妈就辞掉了改裤脚的工作，一边伺候外
gōng yī biān dài diǎn zǐ xún yī wèn yào bà ba ǒu rán dǎ tīng dào guān wài
公，一边带典子寻医问药。爸爸偶然打听到关外
yī wèi jiǔ shí duō suì de lǎo hé shàng shàn cháng zhì diǎn xián jiù yào mā ma
一位九十多岁的老和尚擅长治癫痫，就要妈妈
gǎn jǐn dài diǎn zǐ qù yī tàng mā ma dài shàng diǎn zǐ bēn fù dōng běi què
赶紧带典子去一趟。妈妈带上典子奔赴东北，却
zài gāo sù gōng lù shàng zāo yù chē huò diǎn zǐ bèi shāo chéng qīng shāng mā
在高速公路上遭遇车祸，典子被烧成轻伤，妈
ma diū le xìng mìng zhè jiàn shì yǐn qǐ le lín jū yì lùn fēn fēn tā men
妈丢了性命。这件事引起了邻居议论纷纷，他们
shuō diǎn zǐ mìng xiàng bù hǎo shuō diǎn zǐ shì gè kè xīng
说典子命相不好，说典子是个克星。

hòu lái jiā lǐ lái le qiū lǎo shī
后来，家里来了秋老师。

lái le qiū lǎo shī jiù diū le diǎn zi
来了秋老师，就丢了典子。

bà ba dì yī cì bǎ qiū lǎo shī dài dào jiā lǐ lái de shí hou jiè
爸爸第一次把秋老师带到家里来的时候，介
shào shuō zhè shì qiū lǎo shī zài bā jiǎo chéng èr zhōng jiāo shū
绍说：“这是秋老师，在八角城二中教书。”

gé zi kàn guò qù qiū lǎo shī
格子看过去，秋老师
zhōng děng gèr guā zǐ liǎn mù guāng
中等个儿，瓜子脸，目光
qīng chè yī shēn pǔ tōng yī fu bēi yī
清澈，一身普通衣服，背一
gè mǐ huáng sè de dān jiān bāo liǎn sè
个米黄色的单肩包；脸色
què yǒu xiē huī huáng tóu fa xì qiè xī
却有些灰黄，头发细且稀
shū yī gēn pí jīn zā chéng mǎ wěi biàn
疏，一根皮筋扎成马尾辫，
kě néng jiù shì rén men cháng cháng shuō de
可能就是人们常常说的
yà jiàn kāng ba
亚健康吧。

qiū lǎo shī hǎo kuài qǐng zuò ba wài gōng zuì xiān dǎ zhāo hu
“秋老师好，快请坐吧！”外公最先打招呼。

gé zi wàng liǎng yǎn qiū lǎo shī bù zhī dào xīn lǐ shà zǐ wèi
格子望两眼秋老师，不知道心里啥滋味。

wèn ā yí hǎo wa bà ba dīng zhe gé zi zuò tí shì
“问阿姨好哇！”爸爸盯着格子，做提示。

qiū lǎo shī hǎo gé zi jiù jī xiè de shuō le jù méi jiào ā
“秋老师好。”格子就机械地说了句，没叫阿

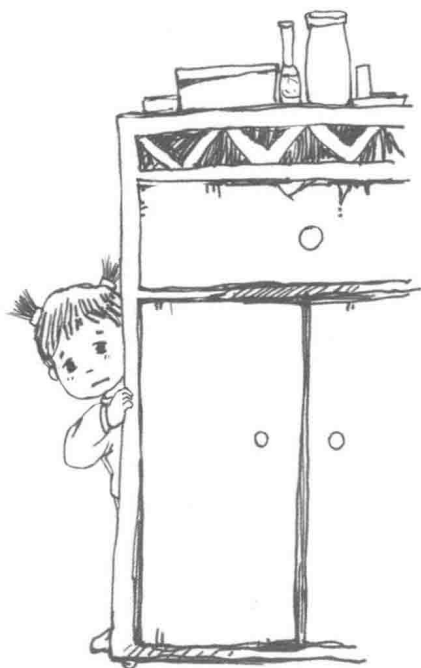
外公是棵
山楂树

yí hěn méi wēn dù
姨，很没温度。

yǐ hòu jiù bù jiào qiū lǎo shī le , bà ba jiū zhèng dào , yě bù
“以后就不叫秋老师了，”爸爸纠正道，“也不
jiào ā yí yào jiào mā ma
叫阿姨，要叫妈妈！”

gé zi hěn chī jīng
格子很吃惊。

bà ba gào su gé zi guò jǐ tiān bà ba hé qiū lǎo shī jiù yào jié
爸爸告诉格子：“过几天，爸爸和秋老师就要结
hūn le yǐ hòu nǐ men jiù yǒu mā ma le mā ma huì hǎo hǎo zhào gù nǐ men
婚了，以后你们就有妈妈了，妈妈会好好照顾你们，
duō hǎo a diǎn zi ne diǎn zi chū lái jiàn jiàn qiū ā yí
多好啊！——典子呢？典子出来，见见秋阿姨！”

diǎn zi māo jìn wū lǐ qù le
典子猫进屋里去了。

tā ná lì guì de yī gè jiǎo dǎng zhù
她拿立柜的一个角挡住
zì jǐ de bàn biān shēn zi
自己的半边身子。

bà ba yào diǎn zi guò lái gēn
爸爸要典子过来跟

qiū ā yí shuō shuō huà diǎn zi niǔ
秋阿姨说说话，典子扭
ní bù kěn chū lái níng dòng zhe shēn
怩，不肯出来，拧动着身
zi jiù xiàng shé bà ba zhuài tā tā
子就像蛇。爸爸拽她，她
jiù dūn zài dì shàng bà ba shuō
就蹲在地上。爸爸说，
qiū lǎo shī fēi cháng xǐ huān xiǎo hái
秋老师非常喜欢小孩，

tè bié shì xiǎo nǚ hái diǎn zi bù xìn bà ba jiù dèng qǐ yǎn shuō nǐ
特别是小女孩。典子不信。爸爸就瞪起眼说：“你
bù tīng huà rě bà ba shēng qì bà ba zòu nǐ diǎn zi jiù ā de yī
不听话惹爸爸生气，爸爸揍你！”典子就“啊”的一
shēng yǎng dǎo zài dì
声，仰倒在地。

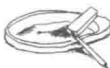
diǎn zi měi cì fā zuò dōu kǒu tǔ bái mò yǎn zhū wǎng shàng fān shǒu
典子每次发作都口吐白沫，眼珠往上翻，手
jiǎo yī zhèn zhèn chōu chū hái cháng cháng niào kù zi
脚一阵阵抽搐，还常常尿裤子。

qiū lǎo shī gǎn jīn cóng kè tīng lǐ guò lái què bèi diǎn zi xià de bù
秋老师赶紧从客厅里过来，却被典子吓得不
xíng jí zhe yào dǎ 120。
行，急着要打120。

bà ba yáo yáo tóu shuō méi dà shìr de zhè hái zi cóng xiǎo
爸爸摇摇头，说：“没大事儿的，这孩子从小
jiù zhè yàng shì xiān tiān xìng de sú huà jiù jiào yáng jiǎo fēng
就这样，是先天性的，俗话就叫羊角风。”

hěn nán zhì a qiū lǎo shī shuō wǒ yī gè biǎo jiě jiù shì
“很难治啊，”秋老师说，“我一个表姐就是
dé de yáng jiǎo fēng zhì le hěn duō nián yě méi zhì hǎo hòu lái chù le
得的羊角风，治了很多年也没治好，后来触了
diàn qiū lǎo shī méi bǎ huà shuō wán jiù dǎ zhù le
电……”秋老师没把话说完，就打住了。

gé zi bǎ mèi mei bào dào chuáng shàng wèi le zhèn jìng yào àn mó
格子把妹妹抱到床上，喂了镇静药，按摩
àn mó gē bei hé tuǐ jiǎo bà ba shuō wǒ men gé zi hěn néng gàn qiū lǎo
按摩胳膊和腿脚。爸爸说我们格子很能干。秋老
shī jǐn jǐn de zhòu zhe méi tóu shuō zhè gū niang duō tòng kǔ a děi zhuā
师紧紧地皱着眉头，说：“这姑娘多痛苦啊，得抓
jǐn zhì a bà ba ān wèi tā shuō děng wǒ men tiáo jiàn hǎo le dài tā
紧治啊！”爸爸安慰她说：“等我们条件好了，带她

外公是棵
山楂树

dào běi jīng qù kàn kàn xiàn zài shàng biān yào lái lián chá chéng róng chéng mào
到北京去看看。现在上边要来联查城容城貌，
wǒ zhè ge gàn chéng guǎn de tuō bù kāi shēn a tīng shuō yǒu de dà yī
我这个干城管的，脱不开身啊。听说有的大医
yuàn néng gòu kāi lú bǎ diān xián bìng zhì hǎo
院，能够开颅，把癫痫病治好。”

qiū lǎo shī yòng yōu shāng de mù guāng níng shì zhe diǎn zǐ cāng bái de
秋老师用忧伤的目光凝视着典子苍白的
liǎn diǎn le jǐ xià tóu
脸，点了几下头。

